

Iż-Żwieġ Naturali fil-Liġi Kanonika

F'epoka bħal tagħna, fejn hafna hwejjeg saru fluwidi, lanqas iż-żwieġ ma helisha. Fil-fatt illum il-kelma *żwieġ* qed tinghata tifsiriet differenti, u dan mhux biss fuq livell teoretiku imma wkoll fil-prattika. Ir-relattivizmu laqat ukoll din l-istituzzjoni naturali, għaliex bdejna nagħtu kontenut liż-żwieġ skond kif jaqbel lilna u mhux skond kif titlob in-natura, bil-konsegwenza li hafna drabi naslu biex nagħmlu parodija miż-żwieġ innifsu!

Wiehed mill-għanijiet tal-liġi huwa li teduka liċ-ċittadin. Suppost li permezz tal-liġijiet tiegħu l-Istat jeduka liċ-ċittadini dwar x'inhuma r-regoli ta' mgħiba korretta, tant li l-karatteristika tal-liġijiet mhix biss il-valur ġuridiku imma wkoll dak etiku. Fil-fatt, qabel il-liġijiet ċivili hemm normi oħra li huma mnaqqxa fin-natura tagħna l-bnedmin. Dawn in-normi jeżistu qabel l-istess Stat u min għandu l-awtorità li jagħmel il-liġi pożittiva huwa etikament marbut li joqghod għalihom. Hasra li mhux fi ftit każi l-liġijiet li jagħmlu l-Istati huma nieqsa minn dan il-fundament u għalhekk tilfu l-aspett pedagogiku tagħhom. Dan japplika wkoll fir-rigward taż-żwieġ!

Liġi li hi pedagogika

Illum ġejt mistieden nagħmel ftit hsibijiet dwar kif il-Liġi Kanonika thares lejn ir-realtà taż-żwieġ. Għalkemm il-kuntest huwa wiehed “konfessjonali”, fis-sens li ser nittrattaw liġi tal-Knisja prinċipalment maħsuba għal dawk li jistqarru l-fidi tagħhom f'Ġesù Kristu li għolla ż-żwieġ għad-dinjità ta' sagrament, huwa fatt li hafna minn dak li hemm fil-leġislazzjoni kanonika japplika għal kull żwieġ, anki għal dawk iż-żwiġijiet li mhumiex sagrament.

Fil-fatt, f'dak li jirrigwarda ż-żwieġ kanoniku, hemm liġijiet li huma rifless ta' verità teoloġika, bħal fil-każ tal-Kan. 1055§2 li jistabbilixxi li mhemmx żwieġ validu bejn tnejn li huma mgħammdin li mhux sagrament; hemm ukoll kanoni li jistabbilixxu liġijiet purament ekkleżjastiċi bħal fil-każ tal-“forma kanonika” (Kan. 1108-1123). Imma mbagħad il-prinċipji ġuridiċi li jservu ta' bażi għal-liġijiet matrimonjali fid-Dritt Kanoniku huma misluta mil-Liġi Naturali, liġi li hija mnaqqxa minn Alla fil-qalb ta' kull bniedem! Biex wiehed jippenetra l-misteru taż-żwieġ sagrament, wiehed għandu bżonn id-dawl tal-fidi; imma biex wiehed japprezza l-ġmiel ta' din l-esperjenza umana li nsejnhulha żwieġ, biżżejjed li juża r-raġuni umana biex jifhem l-istruttura naturali mhux biss taż-żwieġ imma wkoll tal-att uman li bih il-bniedem jagħti l-kunsens tiegħu għaž-żwieġ.

Fil-paragrafi li ġejjin ser nipprova niffoka fuq kif il-Liġi Kanonika tittratta ċerti aspetti ontoloġiċi taż-żwieġ, u għalhekk dawn huma aspetti li għalkemm ser nisiltuhom minn leġislazzjoni ekkleżjastika, mhumiex ta' natura reliġjuża imma naturali.

Definizzjoni taż-żwieġ

Eżami etimoloġiku hafif tat-termini użati sa minn żminijiet antiki mix-xjenza ġuridika dwar iż-żwieġ jurina x'fehem sal-lum il-bniedem imzejjien bir-raġuni dwar din l-istituzzjoni. Il-kelma *matrimonium* għandha bħala għerq il-kelma *mater* u s-suffiss *monium*. Għalhekk dan il-kuncett jirrifletti l-ġibda naturali li jhossu r-raġel u l-mara biex jinghaqdu fizikament ma' xulxin, u b'hekk jiġġeneraw il-ħajja u l-mara ssir “*mater*”. Terminu ieħor użat għaž-żwieġ huwa *coniugium*, li ġej miż-żewġ kelmiet

Latini *cum* u *iungere* – fis-sens li ż-żewġ partijiet jintrabtu ma’ xulxin bl-istess *giogo*. Diġà fis-sena 3000 QK f’Camuno xi hadd kien naqqax fuq blata xbieha ta’ raġel u mara flimkien mal-ulied; imnaqqxa fuq riġlejn ir-raġel u l-mara hemm “linja” li hija interpretata bħala *giogo* (madmad) [*con-iuigi* = *con* – *giogo*] – “*legati stabbilmente*”. Hemm ukoll it-terminu *connubium* imnissel minn żewġ kelmiet oħra, *cum* u *nubere*, li jirreferi għal dak il-ġest meta fuq ras l-għarajjes jitqiegħed velu li jagħmilhom haġa waħda. Imbagħad hemm id-definizzjonijiet klassiċi li nsibu fid-Dritt Ruman. Fi kliem Ulpjanu, “*nuptiæ autem, sive matrimonium, est viri et mulieris coniunctio individuum vitæ consuetudinem continens*” (Istitutiones I,9,I); u fid-Digestum tiegħu, Modestinu jiddeskrivi ż-żwieġ bħala “*coniunctio maris et feminae, et consortium omnis vitæ, divini et humani iuris communicatio*”. Dawn id-definizzjonijiet li jinkludu elementi identifikanti għaž-żwieġ, joffru sintesi tal-kontenut uman, etiku, soċjali u reliġjuż ta’ din l-istituzzjoni.

Id-definizzjoni li tagħti l-Liġi Kanonika tinkludi dan kollu: “*The marriage covenant, by which a man and a woman establish between themselves a partnership of their whole life and which of its very nature is ordered to the well being of the spouses and to the procreation and upbringing of children, has, between the baptised, been raised by Christ the Lord to the dignity of a sacrament*” (Kan. 1055§1).

Fl-Iskrittura Mqaddsa għandna żewġ rakkonti li jitfgħu dawl fuq in-natura taż-żwieġ. Ma’ xulxin dawn iż-żewġ siltiet mill-Ktieb tal-Ġenesi joffru sintesi ta’ x’inhu l-proġett ta’ Alla għall-għaqda frott l-imħabba bejn ir-raġel u l-mara. Minn dawn it-testi nisiltu x’inhuma l-finalitajiet taż-żwieġ: f’Ġen 1:28 lil Adam u lil Eva, Alla qalilhom: “Nisslu u oktru u mlew l-art...”, waqt li f’Ġen 2:18-24 il-Mulej Alla qal: “Mhux sewwa li l-bniedem jibqa’ waħdu. Ha nagħmillu għajnuna tghodd għalih...”. Alla [lil Adam] hadlu waħda minn kustiljih u flokha mlieh bil-laħam. U l-Mulej Alla sawwar il-kustilja li kien ha mill-bniedem f’mara u ġiebha lill-bniedem. Imbagħad il-bniedem qal: ‘Din id-darba din hi għadma minn għadmi u laħam minn laħmi u għalhekk tissejjaħ mara, għax mir-raġel ittiehdet hi’... Għalhekk ir-raġel iħalli lil missieru u lil ommu u jingħaqad ma’ martu u jsiru ġisem wiehed’. Il-fatt li l-awtur sagru jgħid li Alla ħalaq lill-mara mill-kustilja ta’ Adam mhux biss juri li t-tnejn huma kumplimentari għal xulxin, imma wkoll l-identità u d-dinjità ugwali li hemm bejn ir-raġel u l-mara. Din is-silta tikkonferma wkoll li fil-mara biss ir-raġel isib dak li huwa nieqes fih u viċi-versa! L-għaqda eterosesswali hija miktuba fin-natura tal-bniedem! Skond il-kriterji tal-esegesi Biblika, it-tieni rakkont huwa antik aktar mill-ewwel wiehed u għalhekk żgur li mhux il-każ li minn dawn it-testi wiehed jiddeduċi li hemm xi ġerarkija bejn dawn iż-żewġ għanijiet! Huwa fatt li l-letteratura profetika turi preferenza lill-aspett affettiv tal-ħajja miżżewġa (ara Hos 1-3; Ġer 3:1-14, 19-24).

Santu Wistin kien wiehed mill-ewwel Missirijiet tal-Knisja li tana tagħlim sistematiku dwar id-duttrina tal-għanijiet taż-żwieġ. F’kuntest meta kien hemm diversi żbalji ta’ natura reliġjuża u morali, kontra l-pessimizmu tal-Manikej kif ukoll biex jilqa’ għad-duttrina ta’ Pelaġju dwar iż-żwieġ bħala rimedju għall-inkontinenza, Wistin joffri tagħlim sabiħ dwar il-ġmiel, it-tjubija u l-qdusija taż-żwieġ, b’mod partikulari dwar l-għan prokreattiv tiegħu. Peress li kien Santu Wistin li tkellem dwar it-*tria bona* taż-żwieġ (“*bonum prolis, fidei et sacramenti*”), b’mod żbaljat ħafna xi wħud jattribwixxu lil id-duttrina dwar il-fini primarju (il-prokreazzjoni) u l-fini sekondarju (ir-rimedju għall-konkupixxenza) fiż-żwieġ. Imma rridu nagħmluha ċara li Santu Wistin qatt ma juża l-espressjoni *finis matrimonii*. Għalkemm għal Santu Wistin,

magħruf ukoll bħala *Doctor Matrimoi Christiani*, fil-valutazzjoni tat-tjubija naturali u intrinsika taż-żwieġ, it-tniissil tal-ulied jibqa' jgawdi l-primat, huwa jgħalliem ukoll li dik li tissejjaħ *societas coniugalis* hija wkoll għan istituzzjonali taż-żwieġ. F'dan is-sens, Santu Wistin kien diġà qed jikkontempla l-indirizz personalista taż-żwieġ f'kuntrast ma' dak finalistiku! Huwa l-Konċilju Vatikan II li jagħtina duttrina mġedda dwar iż-żwieġ b'dan l-indirizz personalistiku (ara *Gaudium et Spes*, 47-52). Bħala konferma ta' dan, biżżejjed nikkwota silta waħda: “*Proprio perché atto eminentemente umano, essendo diretto da persona a persona con un sentimento che nasce dalla volontà, quell'amore abbraccia il bene di tutta la persona; perciò ha la possibilità di arricchire di particolare dignità le espressioni del corpo e della vita psichica e di nobilitarle come elementi e segni speciali dell'amicizia coniugale... L'unità del matrimonio, confermata dal Signore, appare in maniera lampante anche dalla uguale dignità personale che bisogna riconoscere sia all'uomo che alla donna nel mutuo e pieno amore*” (par. 49).

Impediment għaž-żwieġ

Fid-dawl ta' din il-premessa, wiehed jifhem għaliex il-liġi tistabbilixxi dawk li jissejju “impedimenti”, jiġifieri dawk ir-raġunijiet li minhabba fihom persuna ma tistax tidhol għal żwieġ. Huwa minnu li kull persuna għandha d-dritt naturali li tiżżewwieg; imma biex persuna tkun tista' teżercita dan id-dritt, din trid tkun ġuridikament abbli. Il-ġudizzju dwar jekk persuna hijiex abbli jew le mhux xi haġa arbitrarja, imma huwa msejjes fuq fatti, ċirkustanzi jew relazzjonijiet oġġettivi. Dan għaliex min-naħa l-waħda l-individwu li jkollu l-impediment ma jkunx jista' jidhol għaž-żwieġ kif imfassal min-natura; min-naħa l-oħra, il-parti li tkun ser tiegħu b'zewġha jew b'martha lil persuna infettata b'impediment ma tkunx tista' teżercita d-dritt fundamentali tagħha għaž-żwieġ. Uħud minn dawn l-impedimenti huma espliċitazzjoni tad-dritt naturali (nghiđu aħna impediment tal-konsangwinità f'linja dritta; l-impediment *ligaminis* – meta persuna tkun marbuta bi żwieġ iehor; l-impediment tal-impotenza; eċċ.).

Flimkien ma' din ix-xorta ta' impedimenti, il-Liġi Kanonika għandha wkoll impedimenti ta' natura ekkleżjastika (nghiđu aħna impediment ġej mill-Ordni Sagri; impediment tal-vot perpetwu tal-kastità; impediment tad-disparità tal-kult; eċċ.). Filwaqt li dawn l-impedimenti ta' natura ekkleżjastika jirregolaw il-validità taż-żwieġ sagrament, l-impedimenti li ġejjin mil-Liġi Naturali jirrigwardaw kull żwieġ, inkluż dak ċivili.

Il-kunsens

Għalkemm illum il-Liġi Kanonika tippreferi ssejjaħ iż-żwieġ *fædus* (patt), kuncett li għandu tifsira Biblika, ladarba jibqa' realtà ġuridika, il-liġi tikkunsidra ż-żwieġ ukoll bħala “kuntratt”. Sa minn żmien il-ġuristi Rumani, il-kunsens kien meqjus bħala l-kawża effiċjenti tal-kuntratt taż-żwieġ. “*Nuptias non concubitus, sed consensus facit*”; jekk il-kunsens ikun nieqes jew vizzjat, tkun nieqsa l-kawża effiċjenti taż-żwieġ. Qed nitkellmu fuq element personalissmu, tant li f'din il-haġa hadd ma jista' jagħmel tajjeb għal hadd.

Ir-rabta bejn il-kunsens u ż-żwieġ hija mfissra hekk mid-Dritt Kanoniku: “(1) *A marriage is brought into being by the lawfully manifested consent of persons who are legally capable. This consent cannot be supplied by any human power.* (2) *Matrimonial consent is an act of the will by which a man and a woman by an*

irrevocable covenant mutually give and accept one another for the purpose of establishing a marriage” (Kan. 1057). Għalkemm din hija definizzjoni meħuda mil-Liġi tal-Knisja, liberament nistgħu ngħidu li tapplika għal kull tip ta’ kuntratt matrimonjali. Mhemm xejn evanġeliku f’dan il-prinċipju!

Il-Professor Viladrich jiddefinixxi l-kunsens taż-żwieġ hekk: *“Tale consenso è prima di tutto un atto umano, ossia un atto congiunto e armonico dell’intelletto, chè è la facoltà per mezzo della quale conosciamo, e della volontà, chè è la facoltà per mezzo della quale liberamente vogliamo. Ma il consenso non è un atto umano qualsiasi... Oltre ad essere, comunque, un atto umano, intelligente e libero, il consenso ha anche il compito di fondare il matrimonio. Deve essere, cioè, un atto della ragione e della volontà specificamente proporzionato all’oggetto del consenso”*. Dan ifisser li l-kapaċità mitluba biex persuna tagħti kunsens validu hija kapaċità naturali.

Bħal kull att uman, il-kunsens huwa att tal-volontà, imma dan jitlob att tal-intellet, għaliex *“nihil volitum nisi praeognitur”* – biex wiehed jagħzel xi haġa, qabel irid ikun jaf x’inh. Huwa għalhekk li l-kunsens jista’ jkun imħassar kemm minħabba difett fil-proċess konoxxettiv u kemm minħabba difett fil-proċess voluttiv. Fil-fatt, meta titkellem dwar il-patoloġija tal-kunsens matrimonjali, il-Liġi Kanonika tispeċifika żewġ tipoloġiji ta’ vizzji tal-kunsens: hemm il-vizzji li jattakkaw l-intellet u dawk li jfixxlu r-rieda. Il-kanoni li jirrigwardaw il-vizzji *ex parte intellectus* huma: (a) minħabba nuqqas ta’ użu suffiċjenti tar-raġuni (Kan. 1095§1); (b) minħabba difett serju ta’ diskrezzjoni ta’ ġudizzju (Kan. 1095§2); (ċ) minħabba inkapaċità biex persuna terfa’ d-dmirijiet essenzzjali taż-żwieġ minħabba kawża ta’ natura psikika (Kan. 1095§3); (d) minħabba injoranza (Kan. 1096); (e) minħabba żball (*error*) (Kan. 1097); u (f) minħabba qerq (Kan. 1098). Il-vizzji *ex parte voluntatis* huma: (a) esklużjoni totali jew parzjali (simulazzjoni) (Kan. 1011); (b) il-kundizzjoni (Kan. 1102); u (ċ) il-biża’ (*vis vel metus*) (Kan. 1103). Fejn jirriżulta li hemm xi wiehed minn dawn il-vizzji, il-persuna li tikkonsenti ma tkunx tat kunsens ħieles, u għaldaqstant dan l-att uman ikun invalidu.

Konkluzjoni

F’din l-introduzzjoni għal dak li l-Liġi Kanonika tistabbilixxi dwar iż-żwieġ, ippruvajt niffoka fuq ftit elementi mhux tant mil-lenti tat-teoloġija daqskemm bl-ottika filosofika. Ir-raġuni wara din l-impostazzjoni hija għax fis-soċjetà tagħna l-parti kbira taż-żwieġijiet huma rregolati b’żewġ ordinamenti ġuridici: il-Liġi Kanonika u l-Liġi Ċivili. Huwa fatt li lil-lajċisti ta’ żminijietna ma tinżlilhomx li l-liġi ta’ pajjiżna tirrikonoxxi effetti ċivili f’każ ta’ żwieġijiet iċċelebrati skond liġi konfessjonali, jew li r-Repubblika tagħna tagħti rikonoxximent ċivili lis-sentenzi ta’ tribunali ekkleżjastiċi. Għalhekk f’dan il-kuntest xtaqt nirrifletti fuq fatt li ħafna drabi ninsew: li barra l-ordinament ċivili u dak kanoniku, hemm ordinament ieħor li jiddetta x’inhuma r-rekwiżiti biex żwieġ ikun żwieġ. Qed nirrferi għal-Liġi Naturali – ordinament etiku u ġuridiku li huwa antċedenti kemm għad-Dratt Kanoniku u kemm għad-Dratt Ċivili, u li dawn it-tnejn ma jistgħux ma jkunux suġġetti għalih.